

ved Højvande, naar der er 2—2½ Meter Vand paa Barren, men ved Højvande er der just den stærkeste Strøm indgaaende i Indbygningshullet, og som følge deraf maa disse Skibe nødvendigvis, saa snart de ere komne over Barren, ligge og vente, og det kan være et højt ubehageligt Sted at ligge og vente ud for aaben Kyst ved Mundingen af Kanalen. Men der er ingen anden Vej, de kunne ikke sejle gennem dette Hul. Dette synes mig at være noget, der peger paa, at det første, der vil ske, hvis vi udføre det af den højtærede Minister her foreslaaede Arbejde, er, at de i Besejlingen interesserede Mennesker ville sige: Dette kunne vi ikke bruge, der maa gøres noget andet, for at vi dog kunne besejle denne Kanal nogenlunde sikkert. Og det, man saa vil gøre, er simpelt hen at benytte Vandbygningsvæsenets Forslag, thi det er netop baseret paa, forekommer det mig, at Besejlingen skal kunne gøres sikrere ved at dele dette Spring i Strømmen, saa at det sker paa 4 Steder i Stedet for paa eet Sted. Det er Hovedhensigten med at bygge 4 Par Indbygninger i Stedet for et Par Indbygninger. Dernæst vil man fremhæve, at naar Besejlingen ind til Fjorden skal kunne blive af Betydning, maa dette Færvand belyses, thi man kan ikke om Aftenen og Natten sejle gennem et Færvand, der begrænses af Moler ude i Havet og derpaa af flere Moler indenfor, som man absolut ikke kan komme i Berøring med uden at risikere det farligste, medmindre man kan faa dette Færvand belyst. Jeg ser her et Perspektiv af Udgifter, som kan møde os ved at gaa denne Vej.

Jeg maa derfor sige, at jo mere jeg har tænkt over denne Sag, er jeg kommen til det Resultat, at der ikke her foreslaas den rigtige Løsning af Spørgsmaalet. Jeg tror, man maa vende tilbage til det, Kommissionen af 1900 har foreslaaet, idet Figura har vist, at det virkelig har været gunstigt. Forholdene i Ringkøbing Fjord kunne neppe blive bedre, end de vare, inden man byggede Hvide Sande Kanalen, idet man af forskellige Grunde ikke kan imødekomme de modstridende Krav saaledes, at de alle blive tilfredsstillende, det er en Umulighed. Men langtfra den overvejende Del af disse Krav var tilfredsstillende af Forholdene, som de vare, inden Hvide Sande Kanalen blev aabnet. Naar jeg derfor skal resumere min Synsmaade her, vil den blive, at man i Henhold til denne gamle Kommissionsbetænkning maa sige: Der bør intet Udløb være til den dybe Fjord, og man bør følge Vandbygningsvæsenets Ingeniører, naar de foreslaa at

lukke Hvide Sande Kanalen i alle Tilfælde og saa gøre sine Studier over, hvad man senere skal foretage, dernæst at man maa genaabne Nymindegabet af 1892, thi denne Kanal har, som jeg sagde før, vist sig at kunne løse Opgaven. Den kan i alle Tilfælde gøre det midlertidigt. Dette mener jeg maa kunne gøres for den Bevilling, som allerede findes paa Finansloven til Sandpumperne, idet disse kunne genaabne dette Nymindegab. Jeg tror, man skulde benytte Lejligheden til at lægge det noget nordligere, ikke synderligt, men dog noget nordligere.

Endvidere maa jeg sige, at den sidste Kommission i Virkeligheden ikke har klaret for os, hvorledes og hvorfor den kommer til sine Resultater. Men det, vi skulde spørge om, var: Hvad vil det koste paa denne Aarstid at lukke Hvide Sande Kanalen? Thi der er neppe Tvivl om, at Hvide Sande Kanalen ikke kan lukkes for 300,000 Kr., naar vi begynde paa det nu. Hvis vi vare begyndte paa det, som jeg sagde før, i Februar Maaned og havde haft Foraarstiden, hvor vi navnlig have Østenvind, vilde vi have naaet saa langt frem, at det maaske kunde have ladet sig gøre i hvert Fald med det Tillæg, som Vandbygningsdirektøren har foreslaaet, 100,000—200,000 Kr. Men om det kan gøres nu til denne Betaling, anser jeg for meget tvivlsomt. Og jeg antager, at hvis man vilde spørge Vandbygningsdirektøren, vilde han sige: Det tør jeg ikke paatage mig. Men det væsentlige er, at vi faa noget, der er overskueligt, noget, der paa Grund af de finansielle Forhold og paa Grund af Vanskelighederne i Ringkøbing Fjord er overskueligt. Derfor mener jeg, at naar vi skulle have noget, vi tør inddrage os paa i dette Øjeblik og tør anvende Penge paa, maa det være noget, som ikke medfører en lang Række store Udgifter for os senere, men noget, som finansielt kan overskues og overkommes. Ud fra disse Betragtninger vil jeg anbefale Tinget at se paa denne Sag.

Første Viceformand (Efferisøe): Folketingsmanden for Odense Amts 3die Valvkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Eduard Larsen: Hvis jeg ikke har misforstaaet det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard), kom det ærede Medlem, om jeg maa bruge det Udtryk, til ikke at give Sandpumperen, hvad Sandpumperens var. Det lægger jeg megen Vægt paa, for jeg tror, den er Fremtidens